

## A zanya (állom vagy álom?!)

– avagy: Bér(anya) kapar-show! –

*Add nekünk ma  
két zöngés névelőnket  
s vissza beszédünket  
a középzárt ë-set;  
nem a slengbe zártat,  
sem a mekegőset!*

*A Zanya ment, megyegetett az égbe szép serényen,  
s gondoltam: boldoggá avatását is boldogan megérem.  
Hogy hogyan? Hát szegényen, kisgyermeki panaszokkal,  
egy kérdés-erdőben dagonyázó, polibisztori vakokkal  
s hogy csak így meg úgy, hogy csak valabogy ígyúgy,  
szélebossza egy, kocka alkatú Zanya álom  
csövestől érkező, show-karasó ujdondász tagokkal,  
amíg „A” Vajdaság immár egy soha többé ki nem állom!  
Apropó! Te, Zanya, ki megyen értem az égbe serényen,  
akinek voltál, ujjbegyinyim immár és fakó reményem,  
abogy elnézlek Csonkán-, terítve rozsdás ágyútalpon,  
mintha engem hoznál épp szájadban által a túlparton,  
némi tölteléknél a jövődéből: aknavető-csó mély garatra  
szoppintott! Te, Zanya! Mert Doberdónál és látomás Isonzónál,  
de ott voltam tábori levelezőn a Don-kanyari szónál,  
dalban elbeszélve, hogy föl, föl, vitézek, hétrőfösben!  
Kapóra, mondd! Vagy mégse? Csüördögöld inkább Vajdaságot,  
blabla szószátyár, most utódaid kenyerét, cirkuszát csinálod  
nagy szaporán s nem Csonka- vagy Bér(anya) módra, de  
egyessült hatalomra, kosborban születetten a koporsómra?  
A Zanya (álom vagy állom?!!) csak egy, szó-dal dekázbatatlan,  
kimérni tartását(magatartását) nyugtában és virradatban  
annyi lenne A Vajd. Magy. bezdáni embernek is, netán,  
mint akasztottnak az ózon, bitangló, nemesi családfán  
bimbáltan s altatja vissza történetünkbe a Nemere,  
banem amarra, Te! Lelencnek is rossz szerelem-gyereke!  
Kitettek, udvarra terítettek, a Nemzet(állom?) virrasztójára,  
még a génem se kíváncsi többé e Zanya elkapar-showjára!*